

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

stemmer for det af flertallet stillede ændringsforslag og stemmer imod det af hr. Lembourn stillede ændringsforslag.

Jeg takker for interessen for dette område, og jeg håber, at vi, når vi får den endelige revision, finder en ordning, som tilgodeser både de lokale interesser og principperne for Statens Kunstfond.

Melchior (CD):

Da jeg var heroppe ved indledningen af denne debat, var det kun for som udvalgets formand at referere udvalgsflertallets indstilling til tinget. Da imidlertid flere af medlemmerne, deriblandt hr. Poul Dam og hr. Chr. Christensen, ligesom har villet pointere, at deres stilling til ændringsforslagene bunder i en speciel decentraliseringsstrang og i ønsket om at bringe kulturen ud til folket, må jeg på centrum-demokraternes vegne pointere, at vor sympati for dette sandelig kan måle sig med de øvriges, men at et flertal i vor gruppe finder det i høj grad betænkeligt, at man under behandlingen af et lovforslag inddrager væsentlige dele af den pågældende lov, som ikke har identitet med det lovforslag, der forhandles.

Jeg mener, det er principielt vigtigt spørgsmål, som vedrører mange udvalgsbehandlinger i dette ting. Jeg vil gerne henvise til et notat, som findes i alle partigrupper, nemlig folketingssekretærens notat, dateret marts 1974, det er bilag 14 til udvalget for forretningsordenen, og citere en enkelt sætning i dette, hvor der refereres til professor von Eyben: Juridisk grundbog, 2. udgave 1967; professor von Eyben skriver:

„I tilfælde, hvor der er fremsat lovforslag om én eller flere ændringer i en bestående lov, synes der undertiden at kunne spores en opfattelse af, at der er adgang til under behandlingen i folketinget at fremsætte forslag til alle mulige andre ændringer i den pågældende lov. Denne opfattelse er naturligvis urigtig. De ændringsforslag, der fremsættes under behandlingen, må vurderes i forhold til det oprindeligt fremsatte „forslag til lov om ændringer i den pågældende lov“ — og ikke i forhold til „loven som sådan“.“

Det er dette forhold, der for mig og for et flertal i min gruppe har motiveret, at vi ikke ud over ganske små ting vil pille ved en lovs paragraffer og dermed, som det synes

os i dette tilfælde, pille ved forudsætningerne og grundlaget for den pågældende lovgivning i forbindelse med et forslag til ændring af en lov, hvor selve det nye lovforslag kun tager sigte på en fristudskydelse.

Jeg er klar over, at også de juridiske eksperter er uenige, men har altså gerne villet pointere, at ingen her kan tage patent på at ville bringe kunsten ud i kommunerne, nærkunstdemokrati, at disse intentioner var udvalget stort set enig om. I min egen gruppe er man delt, og jeg kan oplyse, at et par medlemmer af vor gruppe vil stemme for det af det konservative mindretal stillede ændringsforslag, medens majoriteten af vor gruppe vil stemme sammen med udvalgsflertallet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 109 stemmer mod 27; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 103 stemmer mod 21; 14 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets tekst, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af legepladser og friarealer i forbindelse med boligbebyggelser [af Hanne Reintoft m. fl.].

Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIX) findes i tillæg A. sp. 1725, fremsættelsen i tidenden sp. 2093).